

[Hougaard.]

meningerne stod. Det drejer sig om lovforslagets § 5, hvori der står:

„Udvalget“ — altså det påtænkte udvalg — „kan afgive indstilling om, at boligministeren med bevillingsmyndighedernes tilslutning erhverver sådanne arealer i det af planlægningen omfattede område, som det er af interesse at råde over.“

Der har været uenighed om, i hvilket omfang ministeren skulle have denne bemyndigelse. Vi fra vor side mener, at der bestemt ikke er nogen risiko for folkestyret i at give ministeren en bemyndigelse som denne; her siges jo udtrykkeligt, at det er udvalget — det folkevalgte udvalg, hvis medlemmer er valgt af sognerådene — der skal afgive indstilling til ministeren, og det er jo først, når indstillingen foreligger, at boligministeren kan bruge sin bemyndigelse. Vi mener i det hele taget, at det er nødvendigt, at der — således som dette lille lovforslag går ud på — nedsættes et udvalg til hjælp for kommunerne, nødvendigt, fordi der er så mange fællesopgaver, som skal løses, og fordi mange af kommunerne er små og de ikke selv kan magte dem; derfor finder vi det også rigtigt, at dette udvalg er sammensat af kommunernes egne folk, suppleret med sagkyndige, som ikke har stemmeret i udvalget.

Dette skulle efter min mening ikke have kunnet give anledning til så lange drøftelser, som det har, men nu er disse drøftelser altså afsluttet med den foreliggende betænkning, og jeg skal på mit partis vegne anbefale, at man stemmer for ændringsforslagene nr. 1 og 2, som er stillet af udvalget og tiltrådt af boligministeren. Det fremgår af dem, at den eneste ændring, vi har ønsket i lovforslaget, er, at § 1, stk. 2, 2. og 3. punktum, udgår, og at der som nyt stk. 3 i § 1 indføres:

„Til at indtræde i udvalget udpeger hver af de i stk. 1 nævnte kommunalbestyrelser 1 medlem samt Københavns og Roskilde amtsråd hver 2 medlemmer“, samt at der indsættes et stk. 4, som siger:

„Boligministeren udpeger efter indstilling fra statslige og andre myndigheder medlemmer af udvalget uden stemmeret.“

Jeg anbefaler, at man stemmer for ændringsforslagene nr. 1 og 2, og at man

stemmer imod de øvrige ændringsforslag, som er stillet af det konservative folkepartis medlemmer i udvalget.

Axel Kristensen: Venstres medlemmer af udvalget har i en mindretalsbetænkning udførligt redegjort for deres synspunkter, og vi har her opfordret ministeren til at udarbejde et lovforslag efter de synspunkter, vi har fremført.

Det er vor opfattelse, at man ikke kan klare de problemer, der foreligger, ved at lave en planlægning for en lille del af hele det store område, som er Storkøbenhavn. Hvordan skal man være i stand til at planlægge en by på 250 000 mennesker ved Køge Bugt eller i Hedehusene, når man ikke tager i betragtning, hvad der sker andetsteds? Ja, man nedsætter nok et udvalg til at planlægge, men derefter skal dette føre forhandling til alle sider, så at man ingen vegne kommer, fordi der ikke er en koordinerende enhed over dette udvalg. Vi har derfor foreslået, at man skaber en sådan enhed ved at henlægge myndigheden til amtet, og hvor der er to amter, der indgår i opgavens løsning, skulle disse træde sammen og danne den myndighed, der træffer afgørelsen og sørger for, at planlægning sker. Endvidere ligger der i et sådant storområde købstæder, og det er helt urimeligt at forestille sig, at der er købstæder med 20 000 og 30 000 indbyggere, som ikke skal vokse, samtidig med at man få kilometer derfra planlægger store byer som dem, jeg talte om før, med 250 000 mennesker. Der er ikke grund til ikke også at lade disse vokse til en rimelig størrelse. Det er efter vor opfattelse en helhedsbetragtning, der må lægges til grund, og hvis ikke man gør det, kan man ikke foretage en rimelig planlægning.

Under udvalgsbehandlingen fik vi udleveret principskitsen til egnspanen. Den er indledt af en skrivelse fra departementschef i boligministeret, hr. Axel Skalts. Med den højtærede formands tilladelse vil jeg gerne citere noget, han skriver til slut:

„Man kan f. eks. ikke planlægge én del af byen uden at beskæftige sig med planlægningen af de andre bydele. Man kan ikke planlægge trafiklinjer rationelt uden samtidig at planlægge de bebyggelser, som frembringer trafikken, og man